

Vít Cimbura

architekt, designer, fotograf

28. 3. 1950 narozen v Praze

1968–1975 VŠUP v Praze, ateliér architektury,

interiérové tvorby a výstavnictví, profesori Pavel Smetana,

Josef Svoboda a Zdeněk Kuna

1975–1988 propagační grafika

1978–1992 člen skupiny Atika, autorské originály nábytku

1980–dodnes návrhy interiérů – veřejných i soukromých prostorů

Výstavy od roku 1986, samostatné od roku 1994

Zastoupen ve sbírách UP muzea v Praze, MG v Brně,

MU v Olomouci a v soukromých sbírkách

adresa: Bukovina 8, 411 45 Ústěk

E-mail: vit@cimbura.cz

telefon: 721 434 649

www.cimbura.cz

www.galerie-sumperk.cz

Z cyklu periferií, sedmdesátá léta

V Í T C I M B U R A

TVÁŘE, DLAŽBY, PERIFERIE

8. 1. – 2. 2. 2020

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 8. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU MĚSTA ŠUMPERKA, OLOMOUCKÉHO KRAJE
A DARU PROFESORA VIKTORA DOSTALA

Z cyklu periferií, sedmdesátá léta

Z cyklu dlažeb, sedmdesátá léta

Z cyklu dlažeb, sedmdesátá léta

Z cyklu dlažeb, sedmdesátá léta

Na autora výstavy *Vita Cimburu* a jeho fotografie nás upozornila olomoucká kunsthistorička Anežka Šimková. Poslala nám ukázky z jeho pražských periferií a dlažeb z poloviny sedmdesátých let, snímky z chuchelského závodiště z let osmdesátých a upozornila i na nejnovější portréty osobností spjatých s opozicí a následným návratem ke svobodě, které k jeho třicátému výročí s předstihem připravila pro kavárnu Muzea umění v Olomouci.

Důsledně černobílá fotografie byla a je pro něho jen okrajovým zájmem. Sama paní Anežka píše, že je „nefotografem“ a o to víc se věnuje architektuře interiérů a autorským židlím, stolům nebo hodinám. Z jeho nenápadných snímků ale vyzařuje atmosféra Prahy doby našich studií, města lidmi živě obývaného a jejich příběhy nasyceného. Místa, kde se denně potkávali třeba i jen od vidění důvěrně si známi a teď ze svého domova postupně vypuzovaní nelítostně tvrdou komercí se současnými přemrštěnými nájmami, rozbujelým turismem se záplavou pseudopražských suvenýrů, laciných cetek a pouťových atrakcí.

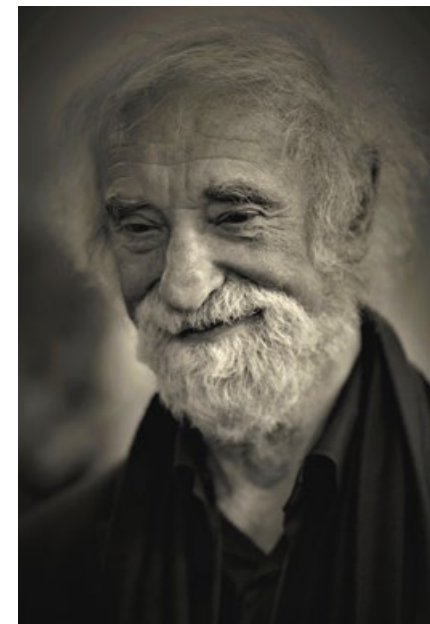
Výstava je ohlédnutím do bezčasí šeré patiny oprýskaných zdí, drolicích se omítek zanedbaných fasád a dvorků, ale i dostupných nebytových prostorů v nich, levných ateliérů a ulic téměř bez aut. Do nostalgie Hudečkova Nočního chodce a snad i Lhotákových obrazů. Do toulek svobodných i navzdory nesvobodě, v pospolitosti, která spolu s „právem“ mít a hromadit, urvat si a protlačit se v čase doširoka rozevřených nůžek, tlustých čar a šancí chřadne a skomírá.

Dlažby zůstaly, lidé odcházejí. Cimburovy snímky s přirozenou krásou jejich patiny, vystavené v galerii vedle známých tváří vysmívaných pravdoláskařů, ke kterým se hlásíme, jsou tak mírně opožděnou připomínkou listopadového výročí: vytoužených změn, propletenců nadějí a zklamání, promlčených vin, zisků a ztrát...

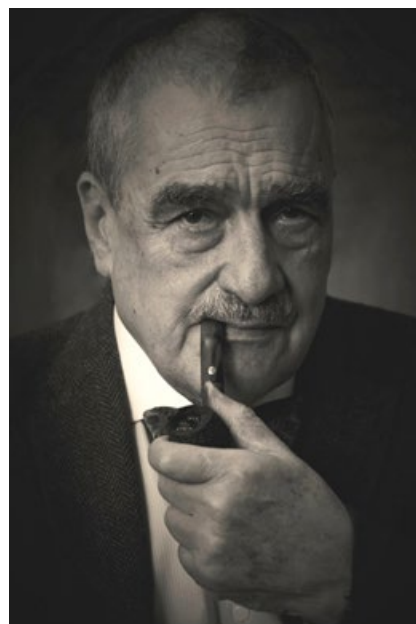
Miroslav Koval

Jáchym Topol (*1962)

Jindřich Štreit (*1946)

Karel Schwarzenberg (*1937)

Táňa Fischerová (*1947)